

SCIENTIA
IUSTITIA

Eneja Drobež

Kolektivno varstvo avtorske in sorodnih pravic

Novosti v slovenskem
in evropskem pravu ter
uveljavljanje zahtevkov
v pravnih postopkih

IUS SOFTWARE®

GV
ZALOŽBA

Ljubljana 2017

Predgovor

Pravo kolektivnih organizacij je eden od petih stebrov oziroma podsystemov modernega avtorskega prava. Poslanstvo kolektivnih organizacij je bilo in ostaja, da učinkovito skrbijo (zlasti z licenciranjem pravic ter pobiranjem in razdeljevanjem denarnih nadomestil) za avtorsko in sorodne pravice svojih članov, s čimer zagotavljajo njihovo ekonomsko in socialno varnost, s tem pa tudi kulturno identiteto in kulturno raznolikost. Enako nepogrešljive so za uporabnike, saj ti lahko na enem mestu, pod podobnimi pogoji in z majhnimi transakcijskimi stroški uredijo pravice za ves svet. Ker zajemajo predvsem množično uporabo varovanih vsebin, so dragocena priložnost in pogosto tudi edina možnost za delovanje obeh strani. Zato imajo pomembno gospodarsko, socialno in kulturno vlogo.

Znanstveno delo mlade znanstvenice dr. Eneje Drobež, ki je pred nami, je bilo napisano in je izdano v zgodovinsko najbrž najpomembnejšem in najaktualnejšem obdobju problematike kolektivnega upravljanja avtorske in sorodnih pravic. Pred tremi leti (26. 2. 2014) je bila namreč sprejeta dolgo pričakovana in velikokrat zahtevana Direktiva 2014/26/EU o kolektivnem upravljanju pravic. V istem letu (12. 11. 2014) je naš Urad za intelektualno lastnino sprejel prav tako pomemben dokument, Priporočila za upravljanje kolektivnih organizacij v Republiki Sloveniji. Rok za implementacijo direktive v članicah EU se je iztekel pred letom dni (10. 4. 2016). Države članice so na podlagi direktive spremenile ali spreminjajo svoje zakonodaje; pred približno pol leta (22. 10. 2016) je tako v Sloveniji začel veljati Zakon o kolektivnem upravljanju avtorske in sorodnih pravic (ZKUASP). Sodišče EU, sodišča držav članic in tudi slovenska sodišča na tem področju skoraj vsak dan sprejemajo pomembne odločitve, včasih tudi medsebojno neusklajene. Da ne omenjam, da je bilo področje kolektivnega upravljanja pravic v dosedanji več kot 20-letni veljavnosti Zakona o avtorski in sorodnih pravicah (ZASP) osrednji problem.

Avtorica se je zelo obsežne in kompleksne problematike lotila z znanstveno metodo, pri tem pa je uporabila številne vire na mednarodni, evropski, primerjalnopravni in slovenski ravni: zakonodajo, sodno prakso, literaturo. Tak pristop jo je vodil od analize teoretičnih izhodišč in mednarodnega konvencijskega prava prek prava Evropske unije do vseh relevantnih slovenskih virov. Vse to je predstavljeno v razumljivem in umerjenem znanstvenem jeziku. Posebno dragocen prispevek njenega dela je njeno poznavanje in upoštevanje sodne prakse Sodišča EU, sodišč držav članic in slovenskih sodišč vseh stopenj. V slovenski pravni literaturi je takó celovito analizo sodne prakse na nekem področju težko najti. Čeprav se z nekaterimi avtoričinimi zaključki ne strinjam, bodo njene ocene gotovo veliko prispevale k boljšemu in vsestranskemu razumevanju tega področja.

Ljubljana, marec 2017

dr. Miha Trampuž

Kazalo

1. Uvod.....	19
2. Zgodovinski razvoj avtorskega prava in kolektivnih organizacij..	23
2.1. Zgodovinski razvoj avtorskega prava in pravic priobčitve glasbenih del javnosti.....	23
2.1.1. Razvoj avtorskega prava	23
2.1.1.1. Varstvo izraza idej od antike do Gutenberga.	23
2.1.1.2. Varstvo izraza idej na Kitajskem.....	24
2.1.1.3. Varstvo izraza idej po razvoju tiska v Evropi	25
2.1.1.3.1. Podeljevanje patentov kot skupna značilnost varstva v Evropi.....	25
2.1.1.3.2. Značilnosti varstva v Angliji	26
2.1.1.3.3. Značilnosti varstva v nemških deželah.....	26
2.1.1.3.4. Razmerje med avtorji in producenti	27
2.1.1.4. Pristop do lastništva inkorporirane ideje v razsvetljenstvu	28
2.1.1.5. Prvi sodobni zakoni s področja avtorskega prava	29
2.1.1.6. Nastanek omejitev avtorske pravice kot odziv na nove tehnologije	31
2.1.2. Podrejena vloga pravic priobčitve del javnosti	32
2.1.2.1. Položaj pravic priobčitve del javnosti do 19. stoletja.....	32
2.1.2.2. Položaj malih glasbenih pravic v Nemčiji v drugi polovici 19. stoletja	33
2.1.2.3. Položaj malih glasbenih pravic v ZDA.....	35
2.2. Strnjen opis zgodovinskega razvoja kolektivnih organizacij..	37
2.2.1. Razvoj kolektivnega upravljanja v Franciji	37
2.2.2. Razvoj kolektivnega upravljanja v Avstriji.....	38
2.2.3. Razvoj kolektivnega upravljanja v Nemčiji.....	39

2.2.4.	Razvoj kolektivnih organizacij v Sloveniji	42
2.2.4.1.	Kolektivne organizacije po prvi svetovni vojni do razpada Jugoslavije	42
2.2.4.2.	Kolektivne organizacije v samostojni Sloveniji . . .	44
2.3.	Vmesni sklep	46
3.	Avtorska pravica kot predmet upravljanja	47
3.1.	Avtorsko pravo kot sredstvo urejanja odnosa med avtorji in uporabniki del	47
3.2.	Avtorsko delo kot predmet varstva	48
3.2.1.	Opredelitev avtorskega dela v evropskem pravu . . .	48
3.2.2.	Kritike enotne opredelitve avtorskega dela v evropskem pravu in ozka razlaga evropske sodne prakse	49
3.2.3.	Rešitev – prizadevanje za enotno sodno prakso evropskih sodišč	52
3.3.	Avtorska pravica z vidika ekonomske teorije prava	53
3.4.	Avtorska pravica kot enovita pravica na varovanem delu . . .	54
3.5.	Avtorska pravica kot absolutna, izključna in prepovedna pravica	55
3.6.	Monopolna narava avtorske pravice	58
3.7.	Prepoved formalizmov	61
3.8.	Vpliv tehnološkega razvoja na naravo avtorske pravice	62
4.	Obravnavanje pravic na osirotelih delih	67
4.1.	Osirotela dela – opredelitev in izhodiščni problem	68
4.2.	Direktiva 2012/28/EU o nekaterih dovoljenih uporabah osirotelih del	70
4.3.	Veljavni sistemi obravnavanja osirotelih in nedostopnih del . .	73
4.3.1.	Kanada – ustanovitev posebnega državnega organa za licenciranje osirotelih del	74
4.3.2.	Skandinavske države in Velika Britanija – razširjeno kolektivno upravljanje	76
4.3.3.	Nemčija – različen sistem obravnave osirotelih in nedostopnih del	79
4.3.4.	Slovenija	81
4.4.	Predlagani sistemi obravnavanja osirotelih del	82
4.4.1.	ZDA	82
4.4.2.	Avstralija	84
4.5.	Vmesni sklep	85

5. Odpoved avtorski pravici	87
5.1. Pomen instituta odpovedi avtorski pravici v kontekstu kolektivnega upravljanja.	87
5.2. Odpoved avtorski pravici v primerjalnem pravu	88
5.2.1. Nemčija	88
5.2.1.1. Načelo neprenosljivosti avtorske pravice in odpoved avtorski pravici.	88
5.2.1.2. Odpoved pravici do nadomestila.	90
5.2.1.3. Presoja stališč BGH in BVerfG	92
5.2.2. Avstrija	92
5.2.2.1. Odpoved avtorski pravici	92
5.2.2.2. Odpoved pravici do nadomestila.	93
5.3. Odpoved avtorski pravici v evropskem pravu	94
5.3.1. Odpoved pravici do nadomestila	94
5.3.1.1. Alternativa I – po evropskem pravu se je pravici do nadomestila mogoče odpovedati	94
5.3.1.2. Alternativa II – evropsko pravo ne določa, ali se je pravici do nadomestila mogoče odpovedati	96
5.3.1.3. Alternativa III – po evropskem pravu se pravici do nadomestila ni mogoče odpovedati	96
5.3.2. Odpoved materialni avtorski pravici	98
5.3.3. Odpoved moralni avtorski pravici	99
5.4. Odpoved avtorski pravici v slovenskem pravu	99
5.4.1. Razpolaganje z moralnimi pravicami	99
5.4.2. Neodplačni prenos materialne avtorske pravice	100
5.4.2.1. Dovoljenost neodplačnega prenosa materialne avtorske pravice	100
5.4.2.2. Pogoji za brezplačen prenos materialne avtorske pravice	101
5.4.3. Odpoved materialnim pravicam	102
5.4.3.1. Določbe ZASP, ki se izrecno nanašajo na odpoved materialnim pravicam	102
5.4.3.2. Vsebina in posledice odpovedi materialnim pravicam	103
5.4.3.3. Odpoved avtorski pravici sistemsko neustrezna?	104
5.4.3.4. Izjava volje avtorja	105

5.4.4.	Odpoved in brezplačen prenos avtorske pravice, ki se obvezno upravlja po kolektivni organizaciji . . .	105
5.4.5.	Odpoved pravici do nadomestila	109
5.5.	Vmesni sklep	111
6.	Kolektivne organizacije kot upravljavci avtorskih pravic	113
6.1.	Kolektivne organizacije kot podjetja <i>sui generis</i>	113
6.1.1.	Kolektivne organizacije kot vmesni člen med uporabniki in imetniki pravic	113
6.1.2.	Položaj skrbnika – <i>fiducia cum amico contracto</i>	114
6.1.3.	Ali so kolektivne organizacije nosilci javnih pooblastil?	115
6.1.4.	Status nepridobitnosti	117
6.2.	Upravljanje kulturnih in socialnih skladov	118
6.3.	Monopolni položaj	120
6.3.1.	Pravni, dejanski in naravni monopol	120
6.3.2.	Payola – dokaz, da je monopol kolektivnih organizacij odveč?	121
6.3.3.	Vpliv Direktive 2014/26/EU na monopol kolektivnih organizacij	123
6.4.	Razmerje med prvo in nadaljnjo unovčitvijo avtorskega dela	124
6.5.	Transakcijski stroški upravljanja avtorskih pravic	125
6.6.	Razmerje med kolektivno organizacijo in avtorji	127
6.6.1.	Kolektivne organizacije kot skrbnice pravic	127
6.6.2.	Uveljavljanje zahtevkov imetnikov pravic proti kolektivnim organizacijam	129
6.6.2.1.	Primer dobre prakse iz tujine	129
6.6.2.2.	Negotov položaj imetnikov pravic glede narave kolektivnega upravljanja	130
6.6.2.3.	Ureditev v Direktivi 2014/26/EU in prenos v ZKUASP	132
6.6.3.	Skrbništvo pravic po Direktivi 2014/26/EU in ZKUASP	133
6.6.3.1.	Temeljna načela in možnost odvzema pooblastila kolektivni organizaciji	133
6.6.3.2.	Uporaba del v nekomercialne namene	135
6.7.	Razmerje med kolektivno organizacijo in uporabniki	136
6.7.1.	Zahtevki kolektivne organizacije do uporabnikov	136
6.7.2.	Tarife kolektivnih organizacij	137

6.8.	Medsebojni vpliv obeh razmerij.....	138
6.9.	Sodelovanje kolektivnih organizacij in vzajemno zastopanje	140
6.10.	Vmesni sklep	143
7.	Male glasbene pravice in pravice priobčitve fonogramov javnosti	145
7.1.	Pravna podlaga za uveljavljanje malih glasbenih pravic.....	145
7.1.1.	Relevantne določbe ZASP in ZKUASP.....	145
7.1.2.	Relevantne določbe evropskega sekundarnega prava.....	146
7.2.	Temeljni elementi malih glasbenih pravic.....	148
7.2.1.	Glasbeno delo	148
7.2.2.	Že objavljena dela	149
7.2.3.	Neodrška izvedba	149
7.2.4.	Priobčitev javnosti	150
7.2.4.1.	Opredelitev pojma priobčitev.....	150
7.2.4.2.	Opredelitev pojma javnost.....	152
7.2.4.2.1.	Število in način povezanosti oseb, ki morajo biti navzoče za javnost.....	152
7.2.4.2.2.	Opredelitev nove javnosti.....	154
7.2.4.2.3.	Vpliv pripravljenosti poslušalcev za poslušanje ..	155
7.2.4.3.	Vpliv namena priobčitve avtorskega dela na ugotavljanje priobčitve javnosti.....	156
7.2.4.3.1.	Subjektivizacija priobčitve javnosti v primeru hiperpovezave	158
7.3.	Priobčitev fonogramov javnosti	160
7.3.1.	Pravna narava zahtevka na plačilo nadomestila za javno predvajanje fonogramov.....	160
7.3.2.	Vidiki evropskega prava	163
7.3.3.	Enaka opredelitev priobčitve javnosti kot pri malih pravica.....	165
7.3.4.	Opredelitev komercialnega fonograma	165
7.4.	Vmesni sklep	168
8.	Spori med kolektivnimi organizacijami in uporabniki pred slovenskimi sodišči	171
8.1.	Spori med kolektivnimi organizacijami in uporabniki kot tipski spori.....	171
8.2.	Ko enostransko določena tarifa pridobi naravo skupnega sporazuma	172

8.3.	Ko veljaven skupni sporazum vsebuje neveljavne določbe . . .	173
8.3.1.	Javno predvajanje fonogramov pri poslovni dejavnosti	173
8.3.2.	Javno predvajanje fonogramov na prireditvah	175
8.3.3.	Ocena primernosti spornih določb Skupnega sporazuma za prireditve in Skupnega sporazuma za poslovne prostore z vidika evropskega prava . . .	176
8.4.	Ko kolektivna organizacija odpove pogodbene dogovore in enostransko določi tarifo	178
8.5.	Ko sklenjen skupni sporazum preneha veljati in ni soglasja za sklenitev novega	179
8.6.	Posebnosti kabelske retransmisije glasbenih del	182
8.7.	Dopustnost sodne presoje primernosti tarif	184
8.8.	Nekateri skupni elementi tipičnih sporov in nerešena vprašanja	186
8.8.1.	Istovrstnost uporabnikov	186
8.8.2.	Davek na dodano vrednost	187
8.8.3.	Zastaralni rok	188
8.8.4.	Civilna kazen	190
8.8.5.	Povrnitev stroškov nadzora	193
8.8.6.	Povrnitev stroškov izterjave	194
8.8.7.	Spori glede vrnitve preplačila po neveljavni tarifi . . .	196
8.9.	Vmesni sklep	198
9.	Kolektivno upravljanje – primerjalnopravna analiza	199
9.1.	Vrste kolektivnega upravljanja pravic	199
9.1.1.	Pogodbeno kolektivno upravljanje	199
9.1.2.	Zakonske domneve	201
9.1.3.	Razširjeno kolektivno upravljanje	203
9.1.4.	Obvezno kolektivno upravljanje	204
9.1.5.	Razdelitev glede na stopnjo omejevanja samostojnega izvrševanja avtorskih pravic	207
9.2.	Obvezno kolektivno upravljanje v izbranih pravnih sistemih	209
9.2.1.	Avstrija	209
9.2.2.	Nemčija	209
9.2.3.	Madžarska	210
9.2.4.	Hrvaška	211

9.3.	Alternative kolektivnemu upravljanju malih glasbenih pravic	212
9.3.1.	Vpliv razvoja spleta in digitalizacije na delovanje kolektivnih organizacij	212
9.3.2.	Vrste alternativ kolektivnemu upravljanju	213
9.3.2.1.	Brezplačna priobčitev glasbe v reklamne namene	214
9.3.2.2.	Združevanje avtorjev z namenom cenejšega ponujanja glasbenih del zainteresiranim uporabnikom	215
9.4.	Problematika razvoja alternativ kolektivnemu upravljanju avtorskih pravic v Sloveniji	216
9.5.	Vmesni sklep	218
10.	Kolektivno upravljanje pravic z vidika mednarodnega prava	219
10.1.	Mednarodne konvencije s področja avtorskega prava	219
10.2.	Razlaga določb mednarodnih konvencij	220
10.2.1.	Uporaba avtentičnega jezika	221
10.2.2.	Pravila Dunajske konvencije o pravu mednarodnih pogodb	221
10.2.2.1.	Razlaga v dobri veri v kontekstu pogodbe	222
10.2.2.2.	Upoštevanje kasnejših dogovorov	222
10.2.2.3.	Razlaga ob upoštevanju namena pogodbe	223
10.2.2.4.	Podrejen pomen pripravljalnih del in okoliščin sklenitve pogodbe	223
10.2.2.5.	Pomen odločitev posebnih teles WTO	224
10.3.	Pravica priobčitve glasbenih del javnosti v mednarodnih konvencijah s področja avtorskega prava	225
10.3.1.	Bernska konvencija za varstvo književnih in umetniških del	225
10.3.1.1.	Pravica javnega uprizarjanja, izvajanja in prenašanja uprizoritve (prvi odstavek 11. člena BK)	226
10.3.1.2.	Pravice priobčitve del javnosti v smislu javnega oddajanja, retransmisije in priobčitve oddajanih del novi javnosti (11.bis člen BK)	228
10.3.2.	Univerzalna konvencija	229
10.3.3.	Sporazum TRIPS	230
10.3.3.1.	Sprejetje in narava Sporazuma TRIPS	230
10.3.3.2.	Vključitev členov 1–21 BK v Sporazum TRIPS	231
10.3.3.3.	Opredelitev priobčitve javnosti	231

10.3.4.	WCT	232
10.3.4.1.	Sprejetje in narava WCT	232
10.3.4.2.	Vključitev členov 1–21 BK	232
10.3.4.3.	Razširjena pravica priobčitve javnosti (8. člen WCT)	233
10.3.4.3.1.	Besedilo 8. člena WCT s sporazumnimi izjavami	233
10.3.4.3.2.	Pravica do dajanja del na voljo javnosti iz 8. člena WCT	233
10.3.4.3.3.	Razmerje med 8. členom WCT in pravicami iz Bernske konvencije	234
10.3.5.	Razmerje med Bernsko konvencijo, Sporazumom TRIPS in WCT	235
10.4.	Omejitve pravice priobčitve glasbenih del javnosti	236
10.4.1.	Opredelitev omejitev in izjem pravic	237
10.4.2.	Izjeme <i>de minimis</i>	237
10.4.3.	Pogoji za izvrševanje pravic priobčitve javnosti (drug odstavek 11.bis člena BK)	238
10.4.4.	Omejitev avtorskih pravic zaradi <i>ordre public</i> (17. člen BK)	239
10.4.5.	Omejitve v okviru tristopenjskega testa	240
10.4.5.1.	Vsebina in pojavnost tristopenjskega testa ...	240
10.4.5.1.1.	Bernska konvencija	240
10.4.5.1.2.	Sporazum TRIPS	241
10.4.5.1.3.	WCT	243
10.4.5.1.4.	Tristopenjski test v evropskem pravu	245
10.4.5.1.4.1.	Direktiva 2001/29/ES o avtorski pravici v informacijski družbi	245
10.4.5.1.4.2.	Direktiva 2012/28/EU o nekaterih dovoljenih uporabah osirotelih del	245
10.4.5.2.	Razlaga posameznih pogojev tristopenjskega testa	246
10.4.5.2.1.	Prvi pogoj – določeni posebni primeri	246
10.4.5.2.2.	Drugi pogoj – ni v škodo redni uporabi	247
10.4.5.2.3.	Tretji pogoj – ne prizadene neupravičene škode zakonitim interesom avtorja	247
10.5.	Shema pravic priobčitve glasbenih del javnosti ter dopustnih izjem in omejitev teh pravic	248
10.6.	Obvezno kolektivno upravljanje z vidika mednarodnega prava	249

10.6.1.	Obvezno kolektivno upravljanje kot izjema ali omejitev pravic iz BK, TRIPS in WCT	249
10.6.1.1.	Argumenti za stališče, da obvezno kolektivno upravljanje ni izjema ali omejitev pravic iz BK . . .	249
10.6.1.2.	Argumenti za stališče, da je obvezno kolektivno upravljanje izjema ali omejitev pravic iz BK	250
10.6.1.3.	Argument Sodišča EU v zadevi C-301/15, <i>Soulier</i>	253
10.6.2.	Združljivost obveznega kolektivnega upravljanja malih glasbenih pravic z drugim odstavkom 11.bis člena BK	254
10.6.2.1.	Pravice, katerih izvrševanje je lahko omejeno v skladu z drugim odstavkom 11.bis člena BK. . .	254
10.6.2.2.	Presoja skladnosti obveznega kolektivnega upravljanja pravic iz 30., 31. in 32. člena ZASP z drugim odstavkom 11.bis člena BK.	256
10.6.2.3.	Presoja skladnosti upravljanja malih glasbenih pravic s tristopenjskim testom	257
10.6.2.3.1.	Združljivost obveznega kolektivnega upravljanja pravic iz 26. do 29. člena ZASP s tristopenjskim testom	258
10.6.2.3.2.	Združljivost obveznega kolektivnega upravljanja pravice do dajanja avtorskih del na voljo javnosti (32.a člen ZASP) s tristopenjskim testom	259
10.7.	Vmesni sklep	259
11.	Kolektivno upravljanje pravic z vidika evropskega prava	261
11.1.	Uvodne ugotovitve	261
11.2.	Razmerje med evropskim pravom in mednarodnimi konvencijami	263
11.3.	Vpliv evropskega primarnega prava na delovanje kolektivnih organizacij	264
11.3.1.	Prepoved diskriminacije avtorjev na podlagi državljanstva (18. člen PDEU)	264
11.3.2.	Prepoved omejevalnih sporazumov med kolektivnimi organizacijami (101. člen PDEU)	266
11.3.2.1.	Opredelitev podjetja	267
11.3.2.1.1.	Opredelitev podjetja v slovenskem in primerjalnem pravu	267
11.3.2.1.2.	Opredelitev podjetja v evropskem pravu.	269
11.3.2.2.	Izjema – opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena.	271

11.3.2.3.	Opredelitev omejevalnih sporazumov med podjetji	272
11.3.2.3.1.	Klavzula o izključnosti.	273
11.3.2.3.2.	Klavzula o članstvu	273
11.3.2.4.	Opredelitev usklajenih ravnanj med podjetji . .	274
11.3.2.5.	Možnost prizadetja trgovine med državami članicami.	275
11.3.3.	Prepoved zlorabe prevladujočega položaja kolektivne organizacije (102. člen PDEU)	275
11.3.3.1.	Opredelitev podjetja.	276
11.3.3.2.	Prevladujoči položaj	276
11.3.3.3.	Zloraba prevladujočega položaja	277
11.3.3.3.1.	Določanje nepoštenih nakupnih ali prodajnih cen	277
11.3.3.3.1.1.	Problematika ugotavljanja gospodarske vrednosti storitev kolektivnih organizacij	277
11.3.3.3.1.2.	Sodna praksa Sodišča EU	278
11.3.3.3.2.	Nepošteni pogoji poslovanja v razmerju med kolektivno organizacijo in članom	281
11.3.3.3.3.	Nepošteni pogoji poslovanja v razmerju med kolektivno organizacijo in uporabnikom	282
11.3.3.4.	Možnost prizadetja trga med državami članicami.	283
11.3.4.	Prosti pretok blaga	284
11.3.4.1.	Splošno o svoboščini prostega pretoka blaga	284
11.3.4.2.	Načelo izčrpanja pravice do distribuiranja . . .	286
11.3.5.	Prosti pretok storitev	287
11.3.5.1.	Splošno o svoboščini prostega pretoka storitev	287
11.3.5.2.	Ali je kolektivno upravljanje izvzeto iz prostega pretoka storitev?	287
11.3.5.3.	Uveljavljanje pravice priobčitve del javnosti kot predmet prostega pretoka storitev	289
11.3.5.3.1.	Prvotna, zadržana praksa Sodišča EU.	289
11.3.5.3.2.	Sprememba sodne prakse v združenih zadevah C-403/08, FAPL, in C-429/08, Murphy	290
11.3.5.3.3.	Sodba Sodišča EU v zadevi C-351/12, OSA . .	292
11.4.	Vpliv evropskega sekundarnega prava na kolektivne organizacije	293
11.4.1.	Direktive s področja avtorskega prava	293
11.4.2.	Direktiva 2014/26/EU in primerjava z ZKUASP.	295
11.4.2.1.	Predlog Evropske komisije za sprejetje direktive o kolektivnih organizacijah, njegove kritike in končne rešitve	295

11.4.2.2.	Vsebina in sistematika Direktive 2014/26/EU	298
11.4.2.2.1.	Splošne določbe	298
11.4.2.2.1.1.	Organizacija za kolektivno upravljanje pravic	298
11.4.2.2.1.2.	Neodvisni subjekt za upravljanje	300
11.4.2.2.2.	Organizacije za kolektivno upravljanje pravic	302
11.4.2.2.2.1.	Zastopanje imetnikov pravic ter članstvo in organiziranost kolektivnih organizacij	302
11.4.2.2.2.2.	Upravljanje in razdelitev prihodkov iz pravic . .	303
11.4.2.2.2.3.	Upravljanje pravic v imenu drugih kolektivnih organizacij	305
11.4.2.2.2.4.	Odnosi z uporabniki	305
11.4.2.2.2.5.	Preglednost in poročanje	306
11.4.2.2.3.	Izdajanje večozemeljskih licenc za spletne glasbene pravice	307
11.4.2.2.4.	Izvršilni ukrepi	308
11.4.3.	Druge direktive v zvezi s kolektivnim upravljanjem . .	310
11.4.3.1.	Direktive, ki predpisujejo določeno obliko upravljanja pravic	310
11.4.3.2.	Direktive, ki predvidevajo kolektivno upravljanje	312
11.4.3.3.	Druge direktive, ki obravnavajo kolektivno upravljanje pravic	313
11.4.4.	Direktiva o satelitu in kablu	314
11.4.4.1.	Teorija države oddajanja	314
11.4.4.2.	Pogodbeno kolektivno upravljanje pravice priobčitve glasbenih del po satelitu	315
11.4.4.2.1.	Obvezno kolektivno upravljanje pravice kabelske retransmisije glasbenih del	317
11.4.5.	Direktiva 2001/29/ES o avtorski pravici v informacijski družbi	318
11.4.5.1.	Namen in cilji direktive	318
11.4.5.2.	Določitev obsega, v katerem se direktiva nanaša na male glasbene pravice	318
11.4.5.3.	Vpliv direktive na sisteme kolektivnega upravljanja malih glasbenih pravic	320
11.4.5.3.1.	Zadeva C-283/10, Circul Globus București v. UCMR – ADA	320
11.4.5.3.2.	Zadeva C-521/11, Amazon v. Austro Mechana	322
11.4.5.3.2.1.	O uveljavljanju pravice do nadomestila izključno prek kolektivne organizacije	322
11.4.5.3.2.2.	Obveznost nakazovanja polovice zbranih sredstev v socialne in kulturne sklade	323

11.4.5.3.3. Zadeva C-572/13, Hewlett-Packard Belgium SPRL v. Reprobel SCRL	325
11.4.5.3.4. Zadeva C-301/15, Soulier in Doke v. Ministre de la Culture et de la Communication	325
12. Ustavnopравни vidiki varstva avtorske pravice in obveznega kolektivnega upravljanja pravic.	329
12.1. Varstvo avtorske pravice v okviru ustavnih norm	329
12.2. Varstvo avtorske pravice v razmerju do drugih človekovih pravice	332
12.3. Varstvo avtorske pravice v okviru Listine EU o temeljnih pravica	333
12.3.1. Pomen Listine EU o temeljnih pravica	333
12.3.2. Varstvo avtorske pravice v okviru pravice do lastnine (17. člen Listine EU)	334
12.3.3. Dopustne omejitve avtorske pravice	336
12.4. Varstvo avtorske pravice v okviru mednarodnih konvencij s področja človekovih pravic	337
12.5. Kolektivno upravljanje v razmerju do pravic iz ustvarjalnosti in pravice do zasebne lastnine	339
12.6. Obvezno kolektivno upravljanje v razmerju do pravice do svobodnega združevanja	342
Sklep.	345
Collective Management of Copyright and Related Rights	
Summary	349
Literatura in viri	355
Imensko kazalo.	385
Stvarno kazalo	387